

E frig și- ntunecat în conștiință

Ina M.

Covor de gânduri reci pe sub pantofi de toamnă,
Se strânge- n bălți de plânset și lacrimi ne condamnă
La rugăciuni cu plumb de nori ce amenință
Să ne căim degrabă c-am fost fără de credință.

E frig și- ntunecat în conștiința noastră,
Ne- ascundem după ziduri și- n colțul de fereastră
Ce- o mai avem deschisă la cerul supărat,
Neputincioși Îi cerem s- arunce- un duminic.

Să dărmăm azi ziduri, izbind în ieri, ne doare,
Dar vrem senin pe cer, vrem iar sub sfântul soare
Și- atunci sacrificăm din viitor fereastra...
În cioburile ei cu sânge găsim vatra.